ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-262

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
24
ΙΟΥΛΙΟΥ 1935
Ἀν. ἡλίου 5.24'—Δύσις 7.38'
Χριστίνης μεγαλομάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 32.3, ἐλ. 20.9.
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 757.1

ΜΙΑΝ ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΙΝ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν χθεσινῶν ἐφημερίδων, φαίνεται ἥσυχος καὶ βέβαιος ὅτι θὰ διανυθῇ ἡρέμα καὶ ἀδιαταράκτως τὸ μέχρι τοῦ δημοψηφίσματος ἀρχικῶς ἀποφασισθὲν χρονικὸν διάστημα. Καὶ φέρεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς τόσον βέβαιος, ὅτι τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα θ' ἀναλωθῇ εἰς μίαν ἥρεμον — ἀκαθημαϊκὴν θὰ ἐλέγομεν — συζήτησιν συγκριτικὴν τῶν δύο πολιτευμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ κληθῇ νὰ ἐκλέξῃ, ἐν τῷ κυριάρχῳ δικαιώματι του, ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὥστε νὰ τονίζεται ὅτι τὰ πάντα θὰ γίνουν ὡς ἀρχικῶς διεγράφησαν, οὐδενὸς λόγου συντρέχοντος ὅπως συντομευθοῦν αἱ ἀρχικῶς κριθεῖσαι ὡς ἀναγκαῖαι χρονικαὶ προθεσμίαι διὰ τὴν ἄρσιν τῆς πολιτειακῆς ἐκκρεμότητος.

Τρέφομεν βαθυτάτην ἐκτίμησιν πρὸς τὴν σώφρονα ψυχραιμίαν, μεθ' ἧς ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως τοσάκις ἀπέδειξεν ὅτι δύναται νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἀποτελεσματικῶς τὰ δυσχερέστερα τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὸν νὰ προκύψουν εἰς μίαν κυβέρνησιν. Ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν συγκεκριμένην περίπτωσιν θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ τονίσωμεν, ὅτι μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ συμμερισθῶμεν τὴν αἰσιόδοξον ἀταραξίαν του, διατηροῦντες ἡμεῖς πολλὰς καὶ σοβαρὰς ἀνησυχίας διὰ τὰ ἐνδεχόμενα μιᾶς ὑπερτριμήνου παρατάσεως τῆς παρούσης ἐκκρεμότητος. Καὶ αἱ ἀνησυχίαι μας ἐρείδονται ἐπὶ φαινομένων καὶ πραγμάτων, τῶν ὁποίων τὴν σημασίαν δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ παρίδωμεν, ἢ νὰ ὑποτιμήσωμεν.

Μία ἁπλῆ ἐπισκόπησις τῶν στηλῶν τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ξένου Τύπου, θὰ ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ στηρίξῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀνησύχους προβλέψεις. Στῆλαι πολλαὶ καταλαμβάνονται εἰς τὸν ξένον Τύπον ἀπὸ τὰ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, καὶ ἀφήνεται ἐκ τούτων εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἐπικινδύνως ρευστή. Ὅσον διὰ τὸν ἰδικόν μας Τύπον — τὸ πολιτειακὸν ἤρχισε νὰ μυθιστοριοποιῆται κατὰ τὸν μᾶλλον ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον τρόπον. Μυστηριώδεις φωτοβολίδες ποὺ ἐσπάθισαν μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας νύκτας τὸ Ἀττικὸν στερέωμα, περιγραφαὶ συνωμοτικῆς προπαρασκευῆς πραξικοπήματος αἰφνιδιαστικῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Βασιλέως, τηλεγραφήματα ἐξ ἐπαρχιῶν περὶ συνωμοτικῆς κινήσεως ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν, ἐπίσημοι διαψεύσεις, ἀνεπίσημα ὑπονοούμενα — ἰδοὺ μία ὁμιχλώδης κατάστασις φανταισιώσεων καὶ διαδόσεων καὶ ἀβεβαιότητος, ἡ ὁποία, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ὅλα τὰ μυθιστορικῶς ἐκτιθέμενα εἶνε ἀβάσιμα καὶ ἀνύπαρκτα, εὐνοεῖ, ὅμως, τὴν ἐκκόλαψιν πραγματικωτέρων τοιούτων παραλογισμῶν, ἐὰν ἡ παράτασίς της ἐπιτραπῇ. Εἶνε ἀληθὲς — καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ἡ ἀξιοπρεπεστάτη αὐτὴ ἀντίθεσις — ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ βασιλέως Γεωργίου μόνον ὑποδειγματικῆς σωφροσύνης καὶ θερμοῦ πατριωτισμοῦ καὶ φωτεινῆς εὐθυκρισίας λόγοι ἀκούονται. Αἱ χθὲς δημοσιευθεῖσαι εἰς πρωΐνὴν συνάδελφον δηλώσεις του, ὑπῆρξαν, ὡς πάντοτε, δηλώσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔπρεπε μετ' εὐλαβείας νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν ἐξ, οἱασδήποτε πλευρᾶς κατασκευαστῶν τῶν ἐντυπωσιακῶν «πληροφοριῶν» καὶ μυθιστοριῶν περὶ δυναμικῶν, πραξικοπηματικῶν λύσεων. Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι γίνεται ἤδη τόση ἐκμετάλλευσις τῆς καινοθηρίας τοῦ πολλοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ παραμένῃ ἐπικρατέστερος ὁ κακόηχος καὶ ἀνησυχητικὸς σάλαγος τῶν φανταστικῶν φημῶν ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς λογικῆς καὶ τῆς σωφροσύνης. Καὶ οὕτως ἐπέρχεται βαθμηδὸν ἕνας ἐκνευρισμὸς τῆς κοινῆς γνώμης εἰς πλεῖστα δυνάμενος νὰ ἀγάγῃ λίαν δυσάρεστα δὲ ἀποτελέσματα.

Καὶ εἴμεθα, διὰ τοῦτο, ὑποχρεωμένοι νὰ καταλήξωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἡμερῶν τονίζομεν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον καταλήγει κάθε στοιχειωδῶς λογικὸς παρατηρητὴς τῆς ἐξελίξεως τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἀπὸ οἱανδήποτε ἀφετηρίαν σκέψεων καὶ ἂν ἐκκινήσῃ: νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ διενέργεια τοῦ δημοψηφίσματος, διὰ νὰ τερματισθῇ ὁριστικῶς ἡ θολὴ καὶ ἐκνευριστικὴ αὐτὴ κατάστασις. Οἱ ἡγέται τοῦ παλαιοδημοκρατικοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐπανῆλθον καὶ ἐπανέρχονται. Ἡ ἀναγκαία προπαρασκευὴ τῶν τοῦ δημοψηφίματος δὲν θ' ἀπαιτήσῃ καθόλου τρεῖς ἢ καὶ πλέον μῆνας, οὐδ' ἀπαιτεῖται μακρὸν χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ διαφωτισθῇ ὁ λαὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτεύματος. Κατὰ τὸ μέγιστον μέρος του ὁ λαὸς ἔχει ἤδη ἐσχηματισμένην γνώμην, ἡ ὁποία δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τὴν διαφωτιστικὴν συζήτησιν καὶ προπαγάνδαν τῶν θεωρητικῶν τῆς βασιλευομένης καὶ τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας. Καὶ θὰ ἠὐχόμεθα ἐκ βαθέων, διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ν' ἀρχίσῃ ὁ κ. πρωθυπουργὸς πραγματοποιῶν τὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διὰ τὸ δημοψήφισμα, διὰ νὰ ἐπέλθῃ μία σωτήριος καὶ ἀναγκαιοτάτη ἀποσαφήνισις.

Πτερόεντα

Μιὰ πιστολιά

Στὴ Ρωσσία, δὲν εἶν' ἔτσι; ἔγινε μιὰ ριζικὴ μεταβολὴ στὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων. Μέσα στὸ μεθύσι τῆς ἀναδημιουργίας ἑνὸς νέου κόσμου, θεμελιωμένου ἐπάνω σὲ βάσεις ἀπαλλαγμένες ἀπολύτως ἀπὸ τὰ «οἰκοδομήσιμα ὑλικὰ» τοῦ γκρεμισμένου καθεστῶτος, οἱ νομοθέται τοῦ κολοσσιαίου κοινωνικο - οἰκονομικοῦ πειράματος ἐθέσπισαν τὴν καταργησιν τῆς αἰσθηματικῆς μερίδος εἰς τὸν ἔρωτα. Ἡ ἕνωσις ἐπιστήμονες τῆβ ὑλιστικῆς σχολῆς, πιστεύοντες ἀκραδάντως εἰς τὰ λογικὰ σχήματα τοῦ Μάρξ, καὶ καλοῦντες καλῇ τῇ πίστει τὴν ἀνθρώπινην — τὴν πανανθρώπινην μάλιστα — ζωὴν νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς μαθηματικὰς ἐξισώσεις τῶν θεωρητικῶν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ νὰ ἁπλώσῃ τὰ μέλη της εἰς τὰς ἀναλογίας τῆς κλίνης τοῦ μαρξιστικοῦ προκρούστου, ἡ ὁποία διερημίζετο ὡς ἡ μόνη ἀναπαυτικὴ διὰ τὴν δυστυχισμένην καὶ κατακουραμένην ἀνθρωπότητα. Ἔτσι ὁ ἔρωτας κατηργήθη καὶ κατεδιώχθη στὴ Ρωσσία, ὑπὸ τὴν αἰσθηματικὴν του μορφήν, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ κατηργήθη καὶ κατεδιώχθη ἡ θρησκεία. Τί χρειάζεται ἡ αἰθηματολογία στοὺς ἀληθινοὺς μπολσεβίκους; εἶπαν οἱ νέοι νομοθέται. Ὁ ἔρως εἶνε μία ἐνστικτώδης παρόρμησις διὰ τὴν σωματικὴν ἕνωσιν δύο ἑτεροφύλων πρὸς τεκνοποίησιν, ἡ ἁπλῆς πρὸς εὐχάριστον κατευνασμὸν τοῦ ἐπαναστατημένου νευρικοῦ συστήματος. Ὁ ἔρως εἶνε ἕνα μικροαστικὸν κατάλοιπον. Θάνατος εἰς τὸν ἔρωτα. Ἀγάπησες τὴν συντρόφισάν σου; Πήγαινέ την εἰς τὸ δωμάτιόν σου νὰ σοῦ περάσῃ. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εἶπαν: Τί σοῦ χρειάζεται ἡ θρησκεία; Ὁ σταυρωμένος Χριστός; Ἰδοὺ τὸ ἐπιμελῶς συντετηρημένον πτῶμα τοῦ Λένιν. Γονάτισε καὶ κάμε τὴν προσευχήν σου, ἂν σοῦ χρειάζεται ἕνας Θεός, ἢ ἕνας Ἥρως.

Ἐννοεῖται πὼς οὔτε ἡ θρησκεία ἐνικήθη, οὔτε ὁ ἔρωτας. Διότι καὶ τὰ δύο εἶνε ἄρτος τῆς ψυχῆς, ποὺ εἶνε ἀπαραίτητος γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ ὁ ἄρτος τοῦ ἐργατικοῦ σιτηρεσίου.

Τὶς προάλλες λοιπὸν συνέβη «στὴ Ρωσσία τῶν νέων σεξουαλικῶν λύσεων» ἕνα γεγονὸς ποὺ ἔκαμε κολοσσιαῖαν ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς πιστούς. Ὁ Ἀλέξανδρος Βίρκεν, ποὺ ἐλογαριάζετο, φαίνεται, ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μπολσεβίκους συγγραφεῖς, καὶ ἐβιαβάζετο πολὺ σ' ὅλη τὴ Ρωσσία, ἐκλήθη νὰ κάμῃ μιὰ διάλεξη περὶ τέχνης ἐνώπιον τοῦ μικροφώνου τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λένινγκραντ. Τελειώνοντας τὴ διάλεξή του ὁ Βίρκεν, εἶπε ἀπροόπτως τὰ ἑξῆς καταπληκτικὰ καὶ ἄσχετα μὲ τὸ θέμα του, εἰς ἐπήκοον τῶν ἑκατομμυρίων ἀκροατῶν του:

— Γιὰ σένα μίλησα, ἀγαπημένη, ποὺ μὲ ἄκοῦς αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ ραδιόφωνό σου, γιὰ σένα ποὺ μὲ πρόβωσες!»

Ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια ἀκούστηκε — σ' ὅλη τὴ Ρωσσία, σ' ὅλο τὸν κόσμο — μιὰ πιστολιά. Τὸ προσωπικὸν τοῦ σταθμοῦ Λένινγκραντ ἔτρεξε στὴν αἴθουσα τῆς μεταβιβάσεως καὶ ἐσυμμάζεψε τὸ πτῶμα τοῦ συγγραφέως. Ἐκάπνιζε ἀκόμη τὸ πιστόλι πλάτ του. Σὲ μιὰ τσέπη του βρῆκαν ἕνα γράμμα. Μέσα σ' αὐτὸ ὁ δυστυχισμένος αὐτοκτόνος ἐβεβαίωνε πὼς σκοτώνεται γιατὶ ἡ γυναίκα του τὸν ἀπατοῦσε μ' ἕνα φίλο του.

Τί ρωμαντικὰ δλ' αὐτά, ἔ;

Θὰ ρωτήσετε ἴσως τώρα: Καὶ «οἱ νέες λύσεις τοῦ σεξουαλικοῦ ζητήματος»; Ἄ, ναί, αὐτὲς ἤκουσαν τὴν πιστολιὰ καὶ «ἀποδῶ πᾶνε οἱ ἄλλοι».

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23 (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι νέαι περιπλοκαὶ ἐμφανίζονται εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Ἡ κυβέρνησις τῆς Μαντζουρίας ἐπέδωκε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τελεσίγραφον εἰς τὴν Μογγολίαν, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ, μεταξὺ ἄλλων, τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν μογγολικῶν στρατευμάτων ἐκ τῶν μαντζουριανῶν συνόρων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἐψήφισε χθὲς συμπληρωματικὰς πιστώσεις πέντε ἑκατομμυρίων 335 χιλιάδων λιρῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀεροπορίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Τρανζόσεαν). — Ὁ Σύνδεσμος τῶν Καθολικῶν τέως πολεμιστῶν διελύθη ὑπὸ τοῦ κ. Γκαΐριγκ διότι προέβαινεν εἰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι προεκάλουν δυσαρμονίαν ἐν τῷ κοινῷ μετὰ τῶν ὀργανώσεων τῶν τέως πολεμιστῶν. Ὁ διαλυθεὶς σύνδεσμος εἶχεν ἱδρυθῆ τὸ 1932 πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς τοῦ Καθολικοῦ Κέντρου, ἀλλὰ δὲν ἐνεφανίσθη δημοσίᾳ παρὰ προσφάτως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ ἀντισημιτικὴ κίνησις ἐξηκολούθησε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χθεσινῆς νυκτός. Διαδηλωταὶ κατέστρεψαν τὰς προθήκας πολλῶν Ἰσραηλιτικῶν καταστημάτων.

Τέχνη καὶ ζωή

Ἓν νέον ἔργον τοῦ Οὔγου Φωσκόλου

Οἱ ἔρωτες τοῦ ποιητοῦ

Ὀλίγοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Ζακύνθιος ποιητὴς ποὺ κατέχει τόσον ἐπιφανῆ θέσιν εἰς τὸν Ἰταλικὸν Παρνασσόν, ὁ Οὔγος Φώσκολος, ὑπῆρξε καὶ συγγραφεὺς στρατιωτικῶν μελετῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀπεκαλύφθη μόλις προσφάτως, χάρις εἰς ἕνα ἐκδοτικὸν οἶκον τῆς Ρώμης, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν εἰς τόμον διὰ πρώτην φορὰν αἱ «Στρατιωτικαὶ μελέται» τοῦ Οὔγου Φωσκόλου. Δὲν εἶνε ὅμως καθόλου ἀπορίας ἄξιον πὼς ὁ ποιητὴς κατέγινε καὶ εἰς στρατιωτικὰς συγγραφάς, δεδομένου ὅτι διετέλεσεν ἀξιωματικὸς πολεμήσας καὶ διακριθεὶς ἐπὶ γενναιότητι καὶ τραυματισθεὶς πολλάκις καὶ ὅτι συνεδύαζε θετικὸν πνεῦμα μὲ ἠθμιουργικὴν φαντασίαν.

Ἡ ἔκδοσις τῶν στρατιωτικῶν μελετῶν τοῦ Φωσκόλου ἐπαναφέρει ἤδη εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε μία διαρκὴς ἐκδήλωσις ἐνεργείας ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ ποιητικῆς ἐξάρσεως καὶ ὁ χαρακτὴρ παράδοξον μῖγμα ἰσχυρῶν ἀντιθέσεων. Ποιητὴς καὶ πολεμιστής, λόγιος ἀνωτέρας μορφώσεως, ὁ Φώσκολος, διεκρίνετο διὰ τὴν μεγάλην ἀσχημίαν του ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ διὰ τὸν δονζουανισμόν του. Ἦτο ἄσχημος, ἀλλ' εἶχε μαγευτικοὺς μαύρους ὀφθαλμοὺς πλήρεις πυρός. Ἦτο ἀγαθὸς ἀλλὰ καὶ φίλερις, δυσαρεστούμενος διὰ τὸ παραμικρόν. Ἦτο ποιητὴς ἀλλὰ καὶ μαχητής, χειριζόμενος μὲ τὴν ἰδίαν δύναμιν τὴν γραφίδα καὶ τὸ ξίφος. Κερκυραῖος λόγιος γνωρίσας προσωπικῶς τὸν Φώσκολον κατὰ τὴν ἐν Βενετίᾳ διαμονήν του, γράφει περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶχε φυσιογνωμίαν πιθήκου μᾶλλον παρὰ ἀνθρώπου! Τὰ ἐνδύματά του λόγῳ τῆς πτωχείας του ἦσαν διαρκῶς ἐφθαρμένα καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του δὲν ἦτο εἰς καλυτέραν κατάστασιν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠμπόδιζε τὸν ποιητὴν νὰ εἶνε πλήρης ἀγερωχίας καὶ τόλμης, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἀσχημία του δὲν ἠμπόδιζε τὰς ὡραιοτέρας Ἰταλίδας νὰ τὸν λατρεύουν.

Ἀλλ' ἡ βιογραφία τοῦ Φωσκόλου βεβαίως δὲν εἶνε ἄγνωστος ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ καιροὺς ἔχουν δημοσιευθῆ πολλὰ καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα βιογραφικὰ σημειώματα, πλήρη λεπτομερειῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πολυτάραχον καὶ πολλάκις θλιβερὸν βίον του. Εἶνε οὕτω γνωστὸς ὁ ἔρως του ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν διάσημον Ἰσαβέλλαν Θεοτόκη ὑπανδρευθεῖσαν δὶς μὲ Βενετοὺς εὐπατρίδας. Εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ὡς ἀξιωματικὸς εἶχε προαχθῆ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου καὶ ὅτι βραδύτερον διετέλεσεν ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καθηγητὴς τῆς ρητορικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παβίας. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε γνωστὸν ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἓν χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον τοῦ ἰδιωτικοῦ του βίου δεικνῦον ὅτι ὁ ἀσχημος ποιητὴς ἦτο ἔνδοξος κατακτητὴς καρδιῶν. Ὑπῆρξεν ὁ εὐτυχὴς ἐραστὴς τῆς ὡραίας Ματθίλδης Βισκοντίνι, χήρας τοῦ στρατηγοῦ Ντεμπόβσκυ. Καὶ εἶχεν ὡς ἀντίζηλον τὸν μέγαν καὶ πολὺν Γάλλον συγγραφέα Στένταλ, διάσημον ἐπίσης διὰ τὸν δονζουανισμόν του.

Φαίνεται ὅτι ὁ Φώσκολος μὲ τὴν μεσημβρινήν του ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὸν ὁρμητικόν του χαρακτῆρα, ἔκαμε μίαν θριαμβευτικὴν ἐπέλασιν καὶ ἀνήρπασεν ὡς εὐχερῆ λείαν τὴν καρδίαν τῆς ὡραίας Ματθίλδης. Ἐνῷ ὁ Στένταλ ἠγωνίζετο ἐπὶ ἑπτὰ (ἀριθμὸς 7) ὁλόκληρα ἔτη διὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῆν καὶ εἰς τὸ τέλος ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ ἄπρακτος. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων ἀντιζήλων ὑπῆρχον πολλὰ κοινὰ σημεῖα καὶ πολλαὶ ὁμοιότητες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ἀναμφιβόλως ὅτι ἡ ὡραία Ματθίλδη, ἡ «Μετίλντ», ὅπως ἐπωκαλεῖτο ὁ Στένταλ εἰς τὰς αὐτοβιογραφικάς του σημειώσεις, ἦτο μία ἐξαιρετικὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπροτίμα τὴν καλλονὴν τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὴν καλλονὴν τῆς μορφῆς.

Καὶ ὁ Φώσκολος καὶ ὁ Στένταλ ἦσαν φρικωδῶς ἄσχημοι, φημιζόμενοι ἀμφότεροι ἐπὶ ἀσχημίᾳ. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος, ὡς εἴπομεν, ὠμοίαζε πρὸς πίθηκον, ὁ δὲ δεύτερος ὡμοίαζε μὲ «Ἰταλὸν χασάπην», ὅπως λέγει τοῦλάχιστον ὁ ἴδιος. Ἕτερον κοινὸν χαρακτηριστικὸν καὶ τῶν δύο ἦτο ὅτι εἶχον ὑπηρετήσει ἀμφότεροι εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικοὶ καὶ εἶχον διακριθῆ ἐπὶ γενναιότητι. Ὁ Στένταλ εἶχε καταταχθῆ εἰς τὸ ἱππικὸν ὡς ἐθελοντής, μόλις εἶχεν ἀρχίσει ν' ἀνατέλλῃ τὸ ἄστρον τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ εἶχε προαχθῆ σχεδὸν ἀμέσως εἰς ἐπιλοχίαν, ὀλίγον δὲ βραδύτερον εἰς ἀνθυπίλαρχον τῶν Δραγόνων. Κατόπιν εἶχε παραιτηθῆ. Ἀλλ' ἐπανῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιμελητείας καὶ μετέσχε τῆς εἰς Ρωσσίαν ἐκστρατείας.

Καὶ οἱ δύο ἀντίζηλοι ἦσαν ἐξ ἴσου πνευματώδεις. Ἀλλ' ὁ μὲν πατριώτης μας εἶχε πνεῦμα θετικὸν καὶ σοβαρὸν καὶ ἦτο πάντοτε κατηφὴς καὶ σκυθρωπός, ἀκριβῶς ὅπως ἀπῄτει ἡ μόδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυρίαρχει ὁ ρωμαντισμὸς καὶ ἡ ἀκρατος αἰσθηματολογία. Ἀντιθέτως ὁ Στένταλ ἦτο εἴρων, φιλοπαίγμων, σκώπτης, χλευάζων τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα καὶ μὴ φειδόμενος πολλάκις οὔτε τοῦ ἑαυτοῦ του.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν πρὸς κατάκτησιν τῆς καρδίας τῆς ὡραίας Ἰταλίδος, ὁ μὲν Φώσκολος, ὡς εἴπομεν, ἐπέτυχεν ἀμέσως, ὁ δὲ Στένταλ ἀπέτυχεν οἰκτρῶς. Οἱ βιογράφοι του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀμπὲλ Μποννάρ, ἀναφέρουν ἀρκετὰς λεπτομερείας τῶν ἐρώτων τῆς Ματθίλδης Βισκοντίνι, ἀλλὰ σπανίως ἀναφέρεται εἰς αὐτὰς τὸ ὄνομα τοῦ Φωσκόλου. Φαίνεται ὅτι ὁ Στένταλ ἐγνώριζε μὲν τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐραστῶν, ἀλλὰ προσεποιεῖτο ὅτι τὰς ἠγνόει καὶ περιωρίζετο νὰ ἐκφράζεται μετ' εἰρωνικῆς ἀδιαφορίας περὶ τοῦ ἀντιζήλου του. Ἀλλὰ καὶ ὁ Φώσκολος δὲν καθυστέρησεν, ὡς ἤτο ὀπμένον, καὶ τοῦ ἀνταπέδωσε τὰ ἴσα καὶ μὲ τὸν τόκον.

Ὑπάρχει ὅμως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος καὶ μία διαφωνία μεταξὺ τῶν βιογράφων. Λέγουν ὅτι ὁ Φώσκολος ἐγνώρισε τὴν Ματθίλδην πρὸ τοῦ Στένταλ καὶ ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει ἐξ Ἰταλίας ὅταν ἐνεφανίσθη ὁ ἀντίζηλός του. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν εἶνε εὔκολον νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀναμφιβόλως δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ ἡ ἱστορία. Ἴσως τώρα, ποὺ ἡ πρόσφατος ἔκδοσις τῶν στρατιωτικῶν μελετῶν τοῦ Φωσκόλου ἐπαναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ εἰς τὴν ἐπικαιρότητα, νὰ εὑρεθῇ κάποιος βιογράφος ἱκανὸς νὰ δώσῃ τὴν ὁριστικὴν διευκρίνισιν. Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὰς ἄρτι ἐκδοθείσας στρατιωτικὰς μελέτας, εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι ἔχουν ἱκανὸν φιλολογικὸν ἐνδιαφέρον, ὡς ἀποτελοῦσαι μίαν νέαν ἐκδήλωσιν τοῦ ποσλυσχιδοῦς ταλάντου τοῦ Φωσκόλου, ἀλλ' εἶνε ζήτημα ἂν ἔχουν στρατιωτικὸν ἐνδιαφέρον. Οἱ φιλολόγοι ἀσφαλῶς θ' ἀσχοληθοῦν μὲ αὐτάς, ὄχι ὅμως καὶ οἱ στρατιωτικοί.

S.—

Ρουμᾶνος χωρικὸς μὲ τὴν ἰδιότυπον ποιμενικὴν φλογέραν

Τὸ μοναστῆρι τῆς Σουσεβίτσας εἰς τὴν Μπουκοβίναν

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ

Τὸ Γραφεῖον Τύπου εἰς τὴν Ρουμανίαν εἶνε μία αὐτοτελὴς ὀργάνωσις ἀξιοζήλευτος. Ὁ διευθυντής του, ὁ κ. Ραοὺλ Ἀναστασίου, ἄνθρωπος μὲ πεῖραν καὶ δραστηριότητα μεγάλην, ξέρει νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ἕνους δημοσιογράφους καὶ νὰ τοὺς ἀφήνῃ τὰς πιὸ καλὰς ἀναμνήσεις. Εἶνε μία ἐργασία ὄχι καὶ τόσον εὔκολος αὐτή, δεδομένου ὅτι κάθε δημοσιογράφος ξένος ἔχει τὰς προσταλήψεις του καὶ τὰς προτιμήσεις του. Ἄλλως τε ἡ δυσπιστία πρὸς τὰ Γραφεῖα Τύπου εἶνε γενικὴ καὶ ὁ καθένας φοβεῖται μήπως τοῦ δώσουν σφαλερὰς παραστάσεις. Εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν ἡ δυσπιστία ὑπεχώρησεν ἐμπρὸς εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἐργασίας.

Ἕνα μικρὸν σχέδιον ποὺ κατηρτίσθη ἀπὸ καιροῦ, προέβλεπε τὴν ἐξαπίνης ἔφοδον κατὰ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ρουμανίας. Ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ πιὸ ἀσθενοῦς ἐκπροσώπου πολιτικῆς ὁμάδος. Τὰ τηλέφωνα ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, τὰ ὡράρια τῶν σιδηροδρόμων ἐστρώθησαν σὰν ἐπιτελικοὶ χάρται, ἐπεστρατεύθη τὸ πᾶν.

Ἀλλὰ τὸ Βουκουρέστι ἔχει ζέστην ἀνυπόφορον, ἡ ὁποία διασκορπίζει τοὺς πολιτικοὺς πρὸς τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς ἐπαρχίας. Ἀδύνατον νὰ συναντήσετε τὰ πρόσωπα ποὺ θέλετε καὶ ἐντὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων ποὺ ζητεῖτε. Φυσικῶς ἀδύνατον. Τὰ σχέδια τὰ στρατηγικά, θὰ ὁποστοῦν τροποποιήσεις συχνὰς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε νὰ καταβάλετε κόπον πολὺν μὲ ἀπόδοσιν ἰσχυρήν. Ὁ κ. Ἀναστασίου ἰδρώνει διαρκῶς, ὁ ὑποφαινόμενος περισσότερον, μέχρις ὅτου καὶ οἱ δύο γίνωμεν κύριοι τῶν... σχεδίων μας, ὄχι ὅμως καὶ τῶν πολιτικῶν προσώπων ποὺ περιλαμβάνονται εἰς αὐτά.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπουσιάζει ὁλόκληρος. Κάποια κομματικὴ σύσκεψις τὴν σύρει εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Διαβάζομεν ἢ μᾶς διαβ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Οἱ Ἀπόδεῖ τῆς Ἀθήνας». Ἀνεμπόδιστα. «Ἡ ἡρωϊκὴ μορφή».
ΑΛΚΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν Ἀγρίων». ΠΑΛΕΡΜΟ. «Ἡ Πριγκίπισσα».
ΔΑΥΛΟΝ (Πανγκράτιον). «Τὸ μαγικὸ τῆς σφαίρας».
ΑΝΩ.-ΔΙΑΦΑΝΑ.
ΠΛΑΤΡΑ (Λάκη). Δεν Πρόγραμμα.
ΜΑΡΙΑΝΑ. Δέδοντ—Πατησίων. (Ἐλεύσεις κατοικιδίων). «Ἡ Λαὸ κοντὰ σ' ἀγαπᾶ».
ΠΕΡΛΕΚ. «Κορίζια μὲ νέας σκάγιας». ΣΑΛΑΤΙΑ. «Ἐλεύθερη Ἀγάπη».
ΦΛΑΜΡΟΥ (Βασιλίσσα Ὀπερέττα). «Τὸ Ἔπος τῆς ἥρων κορετσάνων».

Κινηματογραφοι

ΑΘΗΝΑ. «Κορίτσια τῆς Βιέννης».
ΑΛΑΣΑΡ. «Ἡ κυρία μὲ τὶς κομπλέζες».
ΑΥΛΑΙ. «Βαλσαντάλ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ ἀγάπη ἡ ἀνοχυρὴ».
ΑΤΤΛΑΣ. «Ἕνα ἀνοιξιάτικο Σ.Σεβίζικον».
ΒΕΡΠΕΛ. «Ἀλῆ—ὁ νταῆς».
ΠΕΤΡΙΑ. «Ἀνοιξιὰ Ρωμέικη».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Ἕνα εἶδος ἀγάπης».
ΕΛΛΑΣ ΣΙΝΕΠΙΤΟΝ. «Λαμπρὸ ἑλληνικὸ ἔργο».
ΕΛΠΙΣ. «Ὁ χορός».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Τὸν ἀγαπᾶ κύριε».
ΣΕΝΤΡΟΣ. «Ἀπόψε θέρμα κοντὰ σου».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ἕνα τραγοῦδι, ἕνα φιλί, μιὰ νυκτιά».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἀποκαλύψεις».
ΚΕΝΕΔΗΣ. «Ἀνωμάλειες».
ΚΥΕΛΕΝΗ. «Ἐξωφρενικὸ κυνηγέτικον».
ΛΥΡΑ. «Ὁ ἔρωτας μιᾶς πριγκηπίσσας».
ΛΟΥΞ. «Δωρεάν».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Τὸ ἔνδοξον ἔργον».
ΜΟΝ-ΣΙΝΕ. «Κλοῦν».
ΝΕΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀνοιξιάτικης σύμπας».
ΟΔΕΟΝ. «Ἀνοιξιάτικον Βαρυετέ».
ΠΑΛΑΣ. «Ἀνοιξιάτικον».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚ. «Δόκρυα Βασιλίσσης».
ΡΕΞ. «Δόκρυα πρωτοκλάσσας».
ΡΙΑΛΤΟ. «Ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἀστεροῦ».
ΣΑΒΟΥΑ. «Ἀπόκριες».
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ. «Ἀπόψε δὲν ἐχτίζεται».
ΤΑΙΣ. «Ἡ ἀγάπη μιᾶς ἀστερίας».
Γειρομαῖς καὶ ἱπποδρομίαι.

ΜΥΡΙΑΜ (Ν. Ἰωνία). «Μόνον».
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. «Ἡ ἀγάπη μὲ γέλασες μιὰ φορά».
ΕΤΟΙΜΟΝ. «Ἀφρόκοκκοι».
ΓΚΡΕΚΑ (Ἠ. Φαλήρου). «Τὸ δάκρυ τοῦ ὀλυμπίου. «Ὀπερα Φαρσέζικα».

Ἀθῆναι Διαγωνισμὸς
ΜΙΜΟΖΑΣΦΩΝΙΑΣ

ΘΕΑΤΡΟ «ΜΑΡΙΚΑΣ»
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΡΩΤΗ Α'
Ο ΗΡΩΑΣ
Μυνόπρακτο Ἀρβάν
Β'.
Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗ
ΕΙΡΗΝΗ
Κωμωδία εἰς 3 πράξεις
Εἰσιτήρια παλιότερα ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ Θέατρον «Κοτοπούλη» καὶ «Μαρίκας».

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ
ΚΟΣΜΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΙΡΙ
Ἀθῆναι Διαγωνισμὸς
ΜΙΜΟΖΑΣΦΩΝΙΑΣ

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΤΣΕΠ (566 KHZ)350 μ.). 6.05 μ.μ. Ἐνωμένες τῆς Ἀγγλίας: τὸ Ὀπερ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Ὀπερ. Ἀ. Σ. Ἀνάκ. Ἀπόσπ.

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η Κ.Τ.Ε. ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΕΙΝΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΟΠΛΩΝ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ κ. Λαβάλ συνωμίλησε σήμερον ἐκ νέου μετα τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας σὲρ Τζώρτζ Κλάρκ ἐπὶ τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ἀβενὸλ θὰ συναντηθῇ σήμερον μετὰ τοῦ κ. Λαβάλ. Φαίνεται ὅτι προπαρασκευάζεται ἡ προσεχὴς σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα καὶ εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ κ. Λιτβίνωφ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Ματὲν», δύναται νὰ θεωρῆται βέβαιον, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ συνέλθῃ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου.

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς, σχολιάζουσα τὴν ἰαπωνικὴν παρέμβασιν εἰς τὴν Ἰταλοαιθιοπικὴν ρῆξιν, γράφει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰαπωνίας ἀνεκοίνωσεν ἤδη πρὸς τὸν ἐν Τόκιο Ἄγγλον πρεσβευτὴν τὰς ἰαπωνικὰς ἀπόψεις. Ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις θὰ παρακολουθῇ μετὰ προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος, ἐπιφυλασσομένη νὰ διεκδικήσῃ καθεστὼς ἰσοβαρές, εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία προσῃρτᾶ ἢ ἐλάμβανεν ἔντονην ἐπὶ τῆς Αἰθιοπίας.

«Ἀλλ' ἡ ἰαπωνικὴ ἐχθρότης, ἀκόμη καὶ περιωρισμένη, γράφει ἡ «Ματὲν», εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, διότι αὕτη θὰ ἐνισχύετο καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαενείσῃ ἐνδεχομένην ἐπιτυχίαν τῆς Ἰταλίας κατὰ τὰς διεξαγομένας διεθνεῖς διαπραγματεύσεις».

Η ΑΝΤΙΙΓΑΠΩΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι συνεχίζεται ἡ πολεμικὴ τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου κατὰ τῆς Ἰαπωνίας, τὴν ὁποίαν κατηγορεῖ ὅτι θέλει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Ἀθησσυνίαν ὡς νέαν βάσιν ἐξορμήσεως κατὰ τῆς Εὐρώπης. Αἱ πληροφορίαι ἐν τοσούτῳ περὶ ἀντιἰαπωνικῶν διαδηλώσεων εἰς τινας Ἰταλικὰς πόλεις, διεψεύσθησαν. Ἡ ἀντιἰαπωνικὴ πολεμικὴ δὲν ἠμβλυνεν ἐν τοσούτῳ τὰς κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθέσεις, αἵτινες συνεχίζονται ἀπό τινων ἑβδομάδων. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» χαρακτηρίζει τὴν ἀπόφασιν τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως περὶ μὴ ἐφαρμογῆς ἀποκλεισμοῦ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὅπλων ἐναντι τῶν δύο ἀντιθέτων μερῶν, ὡς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως ἀγγλο—αἰθιοπικῆς ἀλληλεγγύης.

Τὸ «Κοριέρε γτὲ λὰ Σέρα» τοῦ Μιλάνου παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐχθρικὴ στάσις τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Ἰταλο—ἀθησσυνιακὴν διένεξιν, ἀφήνει τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος ἀπολύτως ἤρεμον καὶ ἀδάμαστον.

«Ἡ Ἰαπωνικὴ ἐπέμβασις — λέγει — εἶνε ἁπλοῦν ἐπεισόδιον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν. Ἐν τούτοις, ἡ στάσις τῆς Ἰαπωνίας, δημιουργεῖ σοβαρὸν προηγούμενον καὶ πᾶσα κυβέρνησις ὀφείλει εἰς τὸ ἔξῆς νὰ δυσπιστῇ πρὸς τὰς δηλώσεις τῶν Ἰαπώνων διπλωματῶν. Ὁ ἰαπωνικὸς ἰμπεριαλισμὸς παρασκευάζει εὐρεῖαν ἐπίθεσιν ὄχι μόνον κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ καὶ καθ' ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμοῦ τῆς λευκῆς φυλῆς».

Λόγῳ τοῦ κινδύνου τούτου, ἡ λευκὴ φυλὴ πρέπει ν' ἀποτελέσῃ, κατὰ τὴν Ἰταλικὴν ἐφημερίδα, ἑνιαῖον μέτωπον καὶ ἐπὶ τούτου ἡ ἐφημερὶς κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τὴν συνείδησιν τῆς Μ. Βρεταννίας.

Ο ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τηλεγρ.). — Αἱ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνεζήτησε καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ, κατέληξε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ ὅπλων εἰς Ἀθησσυνίαν. Τοῦτο, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν γνώμην, θὰ προεξώφλει ἐνδεχομένην ἀπόφασιν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ θὰ ἠμπόδιζε τὴν Ἀθησσυνίαν νὰ προβῇ εἰς προπαρασκευὰς νομίμου ἀμύνης.

Οἱ «Ταίμς» ἐν τούτοις λέγουν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν κατέληξεν εἰσέτι εἰς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀντιθέτως τὸ «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» πληροφορεῖται ὅτι, κατὰ τὴν γενομένην ἀποδεκτὴν γνώμην, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιλάχιστον, οὐδεὶς λόγος συντρέχει νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ ὅπλων εἰς Ἀθησσυνίαν καὶ Ἰταλίαν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ὁ Ἰταλικὸς Τύπος ἀφιερώνει μακρὰς πληροφορίας ἐπὶ τῇ 53ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ ἀναδημοσιεύει τὸ κείμενον τῆς ἐκκλήσεως τοῦ ἐθνικιστικοῦ αἰγυπτιακοῦ κόμματος, ἐν τῇ ὁποίᾳ τοῦτο διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις εἰδοποίησε τὰς ἑταιρείας τῶν ἱεραποστόλων νὰ φέρουν εἰς γνῶσιν τῶν Ἄγγλων ἱεραποστόλων, τῶν εὑρισκομένων εἰς μεμακρυσμένα σημεῖα τῆς Ἀθησσυνίας, ὅτι πρέπει νὰ συγκεντρωθοῦν πλησίον τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα. Ἡ αὐτὴ εἰδοποίησις ἐστάλη γενικῶς πρὸς τοὺς Ἄγγλους ὑπηκόους. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἱεραπόστολοι, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν Ἀθησσυνίαν, ἀνέρχονται εἰς 80.

ΠΕΡΙΩΡΙΣΘΗ ΤΟ ΝΟΜΙΜΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΥΝ ΚΑΛΥΜΜΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» δημοσιεύει νομοθετικὸν διάταγμα καταργοῦν προσωρινῶς τὸν νόμον, ὁ ὁποῖος ὥριζε τὸ νομικὸν κάλυμμα τοῦ νομίσματος εἰς 40 %.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως περὶ περιορισμοῦ τοῦ νομίμου καλύμματος, οὐδένα ἐξέπληξεν. Ἡ λιρέττα, τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ ἐσημείωσεν ἀρχικῶς χαλάρωσιν, ὑψώθη εἰς τὰ 63 ἐναντι τῆς ἀγγλικῆς λίρας.

Ἐκ Ρώμης ἀφ' ἑτέρου παρέχεται ἡ ἐξήγησις, ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ νομίμου καλύμματος δὲν σημαίνει ὑποτίμησιν τοῦ νομίσματος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι οἱ ἐπίσημοι κύκλοι δηλοῦν ὅτι ὁ ἔλλεγχος ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν εἰσακτέων ποσοτήτων, θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἄμυναν τῆς λιρέττας. Ὑψηλὴ οἰκονομολογικὴ προσωπικότης ἀνεκοίνωσε πρὸς συντάκτην τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, ὅτι διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ νομίμου καλύμματος ἡ Ἰταλία ἐπιδιώκει νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀνάγκας της διὰ τὰς πληρωμὰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, μετατρέπουσα ἓν μέρος τοῦ μεταλλικοῦ της ἀποθέματος εἰς ξένον συνάλλαγμα.

ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

Ἡ Ἰταλικὴ διοίκησις συνεχίζουσα τὰς πιέσεις της κατὰ τοῦ Καλυμνιακοῦ λαοῦ ἤρχισεν ἤδη ἐπεμβαίνουσα πρὸς ἐκδιασμὸν καὶ τὴς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Καλυμνίων. Οὕτω ἐπειδὴ ὁ Γ. Ρήγας ἐνυμφεύθη πρό τινος τὴν δίδα Κούρου καὶ εἰς τὴν ἱεροτελεστίαν παρίσταντο ἐθνικόφρονες ἱερεῖς, δὲν ἠθέλησαν νὰ τοῦ θεωρήσουν τὸ διαβατήριον του διὰ νὰ ἀπέλθῃ μετὰ τῆς συζύγου του εἰς Γαλλίαν. Ἕνεκα τούτου οὗτος ἠναγκάσθη νὰ τελέσῃ καὶ πάλιν τοὺς γάμους του ἐνώπιον τοῦ εὐνουμένου τῆς διοικήσεως ἱερέως. ὁπότε ἔλαβε τὸ διαβατήριόν του.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΘΑ ΕΞΕΛΙΧΘΗ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΑΡΑΧΘΕΙΣΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ

Η ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΤΟΥ κ. Κ. ΚΟΤΖΙΑ

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, εἰς συνομιλίαν του χθὲς τὴν ἐσπέραν μετὰ τῶν δημοσιογράφων ἐτόνισεν, ὅτι τὰ μεσολαβήσαντα γεγονότα κατ' οὐδὲν μετέβαλον τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατεύθυνσιν ἐναντι τοῦ πολιτειακοῦ.

«Τὸ δημοψήφισμα, προσέθεσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς, θὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας διὰ τὴν γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

»Βαίνομεν λοιπὸν πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις παρεκκλίσεως ἐκ τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἤτις καὶ μόνη ἀποτελεῖ τὴν κυρίαρχον ἐν τῇ χώρᾳ ἐξουσίαν, θὰ ἐτροποποίει τὰς εἰλημμένας ἀποφάσεις της.

»Ἀλλὰ τοιαύτη περίπτωσις, κατέληξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς, δὲν ὑφίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος».

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ κατάστασις ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος θὰ διευκρινισθῇ μετὰ τὴν μεθαυριανὴν ἐπιστροφὴν ἐκ Λονδίνου τοῦ δημάρχου κ. Κοτζιᾶ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἐνήμερος τῶν ἀντιλήψεων τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Δημοσιογραφικαὶ πληροφορίαι, τῶν ὁποίων οὐσιαμόθεν ὑπάρχει ἐπιβεβαίωσις, ἀναφέρουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀποκλείων ἀπολύτως κάθε ἐνδεχόμενον πραξικοπηματικῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας, θέτει ὡς κυρίας προϋποθέσεις τῆς ἐπανόδου του τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος, μὴ ἐπιτρέποντος καμμίαν ἀμφισβήτησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, τὴν ἔνα μῆνα πρὸ τοῦ δημοψηφίσματος κατοχύρωσιν ἀμφοτέρων τῶν πολιτευμάτων ἐναντίον ἐπιθέσεων, αἵτινες θὰ ἐδημιούργουν σύγχυσιν καὶ ὀξύτητας καὶ τὴν μετὰ τὸ δημοψήφισμα περάτωσιν τοῦ συντακτικοῦ ἔργου τῆς Συνελεύσεως, διάλυσιν αὐτῆς καὶ προκήρυξιν ἐκλογῶν μὲ σύστημα τῆς κοινῆς συμφωνίας τῶν κομμάτων. Προσετίθετο ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἂν τὸ ποσοστὸν τῆς πλειοψηφίας, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἐνδεχομένως ἡ Βασιλεία κατὰ τὸ δημοψήφισμα, εἶνε ἐπαρκὲς διὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν κάθοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι πιστεύει ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει τὸ δημοψήφισμα πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας μίσους καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, εἶνε προτιμότερον νὰ ἀναβληθῇ μέχρι κατευνασμοῦ τῶν παθῶν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι, παρετήρησεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπιβεβαίωσις αὐτῶν, ἂν ὅμως πράγματι εἶνε ἀκριβεῖς, ἔχουν λογικὴν βάσιν.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ

Κατὰ τὰς παρεχομένας ἐκ κυβερνητικῶν πηγῶν πληροφορίας, ἡ περίπτωσις ἀναβολῆς τοῦ δημοψηφίσματος δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπόψεως τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὅλης καταστάσεως καὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ διὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς ἡ ἀναβολή.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΝ ΟΥΧΙ ΩΣ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΑΛΛΑ ΩΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΖΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.) —Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κοτζιᾶς ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κοσμετάτου, τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς ἐν Παρισίοις Πρεσβείας, ὅστις θὰ τὸν συνοδεύσῃ μέχρι Παρισίων.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Λονδίνου, ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐπεσκέφθη διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του.

Εἰς συνέντευξίν του πρὸς συνεργάτην τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀποβλέπει εἰς τὸ πρόβλημα τῆς παλινορθώσεως οὐχὶ ὡς Βασιλεὺς ἢ μέλος βασιλικῆς δυναστείας, ἀλλὰ πρωτίστως ὡς πατριώτης, τοῦ ὁποίου τὰς σκέψεις καθοδηγεῖ τὸ καλὸν τῆς χώρας του καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ λαοῦ».

Ὁ Δήμαρχος κ. Κοτζιᾶς διέψευσεν εἶτα κατηγορηματικῶς τὰς φήμας, καθ' ἃς θὰ διεξαγάγῃ συνομιλίας καὶ εἰς ἄλλας χώρας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Ἀθήνας.

«Ἐπιστρέφω, εἶπεν ὁ κ. Κοτζιᾶς, κατ' εὐθείαν εἰς τὰς Ἀθήνας».

Εἰς ἄλλας δηλώσεις του πρὸς τὸν Τύπον ὁ κ. Κοτζιᾶς εἶπε:

«Ἡ θέλησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶνε ὁ δεσπόζων παράγων τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι. Μετὰ τὸν Θεόν, αἱ μέγισται δυνάμεις εἰς τὸν κόσμον εἶνε οἱ λαοί. Μόνος ὁ λαὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀποφασίσῃ ἂν θὰ ἐπανέλθῃ ὁ Βασιλεύς. Ὁ Βασιλεὺς ὑπῆρξε πολὺ εὐτυχὴς ἀκούων τὰς ἐξηγήσεις μου καὶ δὲν θὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν ἀντισυνταγματικὴν ἐνέργειαν. "Οταν θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰς Ἀθήνας, θὰ ἐξηγήσω εἰς τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπισκέψεώς μου».

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Σιμόπουλος ἀπεχαιρέτισε τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Κοτζιᾶν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ φῆμαι περὶ ἐπισήμου ὄθθεν ἀποστολῆς τοῦ κ. Κοτζιᾶ καὶ ἔφθασαν μάλιστα αἱ διαδόσεις μέχρι τοῦ νὰ λεχθῇ ὅτι οὗτος διερχόμενος ἐκ Παρισίων ἐπρόκειτο νὰ συναντήσῃ τὸν κ. Βενιζέλον.

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι, μετέβη εἰς τὸν σταθμὸν ὄχι ὡς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς παλαιὸς φίλος τοῦ κ. Κοτζιᾶ διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐξ ἄλλου ἐδήλωσε πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προέβη ὅπως συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Παρισίοις. Τὰς φήμας αὐτὰς διέψευσε τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23 (Τηλεγραφ.). — Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» εἰς κύριον ἄρθρον του γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἑλλὰς διστάζει εἰσέτι πρὸ τοῦ διλήμματος τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς παλινορθώσεως. Τὸ ἀναποφάσιστον τῆς κυβερνήσεως, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἐμπνέει εἰς τοὺς βασιλικοὺς τὴν ὑποψίαν ὅτι τὸ δημοψήφισμα θὰ ἀποφευχθῇ. Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ταξιδίου του ὁ κ. Κονδύλης προσεπάθησεν ἀνεπιτυχῶς νὰ ἐξωθήσῃ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρὸς ὡρισμένην κατεύθυνσιν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ὅμως ἐπέμεινεν εἰς τὴν βάσιν τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος τῆς Κυβερνήσεως, καίτοι οἱ ἀντιπαλοί του λέγουν ἀσυμπαθῶς ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν. Κατόπιν τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως, συνεπείᾳ τοῦ διαβήματος τοῦ κ. Κονδύλη, τὰ δημοκρατικὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου ἀπεκλείσθησαν, καθότι ὑπῆρξαν ἀσυνεπῆ πρὸς τὴν οὐδετερότητα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐν τούτοις διετήρησε τὸν κ. Κονδύλην.

»Ἡ μεταβολὴ εἶνε ἄρα ὑπὲρ τῶν βασιλικῶν. "Οταν ὅμως διεξαχθῇ τὸ δημοψήφισμα, τὸ ἀποτέλεσμά του θὰ ἐξαρτηθῇ μᾶλλον ἐκ τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη παρὰ οἱουδήποτε ἄλλου».

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΖΗΤΕΙ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟΝ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΗ ΛΗΞΑΝ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Σάμου ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης.

Τὸν κ. Σοφούλην ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Παπανδρέου καὶ πλεῖστοι πολιτευόμενοι τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως. Ὁ κ. Σοφούλης ἐπεφυλάχθη νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἀφοῦ κατατοπισθῇ γενικώτερον ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Εἰς συνομιλίαν του, ἐν τούτοις, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ὁ κ. Σοφούλης ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν πεποίθησίν του, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ καταλήξῃ τελικῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιδιώξῃ ματαίωσιν τοῦ δημοψηφίσματος.

Τοιαύτη ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως θὰ εὕρισκε, κατὰ τὸν κ. Σοφούλην, καὶ τὴν δημοκρατικὴν ἀντιπολίτευσιν σύμφωνον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡ ματαίωσις τοῦ δημοψηφίσματος θὰ ἐγίνετο κατὰ τρόπον ὥστε νὰ κατασταθῇ ἔκδηλον ὅτι τὸ πολιτειακὸν ζήτημα ἐλήξεν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως. Τὴν λύσιν τῆς ἁπλῆς ἀναβολῆς τοῦ δημοψηφίσματος μὲ τακτὴν μάλιστα προθεσμίαν διὰ τὴν διεξαγωγήν του, ἡ δημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδύνατο νὰ δέχεται διότι ἰσοδυναμεῖ πρὸς παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος, ἐγκυμονοῦσαν πολλοὺς κινδύνους διὰ τὴν χώραν.

Κατὰ τὸν κ. Σοφούλην, πραξικοπηματικὴ λύσις τοῦ πολιτειακοῦ, δὲν εἶνε πιθανή. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων καθίστα ἀδύνατον τὴν ματαίωσιν τοῦ δημοψηφίσματος, ἡ δημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ προέλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν καθορισμὸν, τῶν ἐγγυήσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνοθεύτου διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος.

Αἱ ζητηθησόμεναι ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐγγυήσεις θὰ καθορισθοῦν ἐν καιρῷ, ὅταν ἐπανέλθουν καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ αὐτῆς. Προκαταβολικῶς ὅμως ἀναφέρονται ὡς οὐσιώδεις ὅροι διὰ τὴν ἀνόθευτον διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν τῆς ἁρμοδιότητος τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως κατὰ τὸ δημοψήφισμα καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς σχετικῆς μερίμνης εἰς τὸν στρατόν.

Καὶ ταῦτα, ἀσχέτως πρὸς γενικωτέρας τινὰς προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ τεθοῦν ἐκ μέρους τῆς δημοκρατικῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ καθορισθοῦν ἐν καιρῷ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς.

Οἱ δημοκρατικοὶ κύκλοι ἔχουν—ὡς ἐβεβαίουν — ἐνδείξεις, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἴσως καὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Γερμανίαν, ἐφ' ὅσον αὕτη θὰ ἐπεβραδύνετο ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἀκόμη ἑβδομάδας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, οἱ ἡγέται τῆς Ἀντιπολιτεύσεως,θὰ εὕρουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσουν ὅτι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος δὲν ἔχει καθόλου κομματικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι συνεπῶς οἱαδήποτε ἔκβασις τοῦ δημοψηφίσματος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ πολιτικὰς συνεπείας.

Ὁ κ. Σοφούλης μάλιστα ἰδιαιτέρως ἐτόνισεν ὅτι θεωρεῖ ἐχθροὺς τῆς Δημοκρατίας ὅσους συνδέουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Δημοψηφίσματος μὲ τὴν θεσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, προσέθεσεν, δὲν εἶνε ἀγὼν τῆς ἀντιπολιτεύσεως μόνον, ἀλλ' ὅλων τῶν δημοκρατῶν Ἑλλήνων ἀσχέτως κόμματος.

Ὁ κ. Σοφούλης, κατὰ τὴν ἰδίαν συνομιλίαν του, ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διότι ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἔλαβεν ἤδη χαρακτῆρα ἐντελῶς ἀκομμάτιστον. Ὡς ἀπόδειξιν τούτου ἔφερεν ὅτι ἡ συγκροτουμένη ἐπιτροπὴ